[2025] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1: 2025 ਆਈ.ਐਨ.ਐਸ.ਸੀ. 160

ਗੇਡਮ ਝਾਂਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਬਨਾਮ

ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ

(2025 ਦਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 609)

07 ਫਰਵਰੀ 2025

[ਬੀ.ਵੀ. ਨਾਗਰਥਨਾ ਅਤੇ ਨੋਂਗਮੀਕਾਪਮ ਕੋਟੀਸ਼ਵਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਮੁੱਦਾ

ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਆਂ) ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 498ਏ, 506, ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, 1860 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 3 ਅਤੇ 4, ਦਾਜ ਮਨਾਹੀ ਐਕਟ, 1961; ਘਰੇਲੂ ਹਿੰਸਾ ਐਕਟ, 2005 ਤੋਂ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਹੈੱਡਨੋਟੇਸਟ

ਅਪਰਾਧਿਕ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1973 - ਧਾਰਾ 482 - ਰੱਦ ਕਰਨਾ - ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, 1860 ਉਪ ਧਾਰਾ 498A, 506 - ਦਾਜ ਮਨਾਹੀ ਐਕਟ, 1961 ਉਪ ਧਾਰਾ 3, 4 ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸੱਸ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਜ ਦੀ ਮੰਗ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਲਈ ਖਾਸ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ (ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਸੱਸ ਦੀ ਛੋਟੀ ਭੈਣ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ) ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸੱਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ - ਚੁਣੌਤੀ:

ਆਯੋਜਿਤ: ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਸਮੇਤ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਦੋ ਪੰਚਾਇਤ ਬਜ਼ੁਰਗ - ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੇਰਹਿਮੀ, ਦਾਜ ਦੀ ਮੰਗ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਸੰਬੰਧੀ ਕੋਈ ਖਾਸ ਭੂਮਿਕਾ ਨਹੀਂ ਸੌਂਪੀ ਸੀ ਸਿਵਾਏ ਬਿਨਾਂ ਖਾਸ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਦੇ - ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਮਾਪਿਆਂ ਜਾਂ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਸਰੀਰਕ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇ - ਪੰਚਾਇਤ ਬਜ਼ੁਰਗ ਦੇ ਬਿਆਨ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸੁਣੀ-ਸੁਣੀ ਗੱਲ ਹੈ - ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕੋਈ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ - ਦੋਵਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਕਾਇਆ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ - ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ - ਧਾਰਾ 142। [ਪੈਰਾ 37, 23, 40]

ਵਿਆਹੁਤਾ/ਘਰੇਲੂ ਝਗੜੇ - ਘਰੇਲੂ ਝਗੜਿਆਂ ਦਾ ਅਪਰਾਧੀਕਰਨ, ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸੰਸਥਾ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ - ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ/ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਫਸਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਡਿਊਟੀ, ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ - ਘਰੇਲੂ ਹਿੰਸਾ ਦੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ ਖਾਸ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। [ਪੈਰਾ 31-35]

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਭਜਨ ਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ [1992] ਪੂਰਕ 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 735: (1992) 1 ਪੂਰਕ ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 335; ਆਨੰਦ ਕੁਮਾਰ ਮੋਹੱਤਾ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (NCT ਆਫ਼ ਦਿੱਲੀ) [2018] 13 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1028: (2019) 11 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 706 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਐਕਟਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ

ਅਪਰਾਧੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ, 1973; ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, 1860; ਦਾਜ ਮਨਾਹੀ ਐਕਟ, 1961; ਘਰੇਲੂ ਹਿੰਸਾ ਤੋਂ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ, 2005।

ਕੀਵਰਡਸ ਦੀ ਸੂਚੀ

ਕੁੱਟਣਾ; ਬੇਰਹਿਮੀ; ਦਾਜ ਦੀ ਮੰਗ; ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ; ਘਰੇਲੂ ਹਿੰਸਾ; ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ; ਅਪਰਾਧਿਕ ਧਮਕੀ; ਪੰਚਾਇਤੀ ਗਵਾਹ; ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਬਿਆਨ; ਆਮ ਦੋਸ਼; ਵਿਆਹੁਤਾ/ਘਰੇਲੂ ਝਗੜੇ; ਘਰੇਲੂ ਹਿੰਸਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲੇ; ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ/ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਫਸਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ; ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ; ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ; ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ; ਸੁਣੀਆਂ-ਸੁਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ।

ਇਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਮਾਮਲਾ

ਅਪਰਾਧੀ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2025 ਦਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 609

2022 ਦੇ ਸੀਆਰਐਲਪੀ ਨੰਬਰ 3105 ਵਿੱਚ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਵਿਖੇ ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਰਾਜ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 04.04.2022 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ

ਨਾਲ

2025 ਦਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 610

ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ੀ

ਨਿਤਿਨ ਤਾਂਬਵੇਕਰ, ਸ਼ੇਸ਼ਾਤਲਪਾ ਸਾਈਂ ਬੰਡਾਰੂ, ਸ਼ੇਖ ਮੁਹੰਮਦ ਹਨੀਫ਼, ਅਬਦੁਲ ਮੰਨਨ, ਇਰਸ਼ਾਦ ਅਹਿਮਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਕੀਲ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇਵੀਨਾ ਸਹਿਗਲ, ਵਿਨੀਤ ਜਾਰਜ, ਬੇਨੇ ਬੇਂਜ਼ੀਗਰ, ਪਾਰੀਜਾਤ ਕਿਸ਼ੋਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਵਕੀਲ।

ਗੇਡਮ ਝਾਂਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ / ਆਦੇਸ਼

ਫੈਸਲਾ

ਨੋਂਗਮੀਕਾਪਮ ਕੋਟੀਸ਼ਵਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ.

1. ਦੋਵਾਂ ਐਸਐਲਪੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਛੁੱਟੀ।

2. ਇਹ ਸਾਂਝਾ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਅਪਰਾਧਿਕ) ਨੰਬਰ 9556 2022 ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਅਪਰਾਧਿਕ) ਨੰਬਰ 428 2024 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਦੋਵਾਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਅਪੀਲਾਂ ਸਮਾਨ ਅਤੇ ਜੁੜੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ।

3. ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਅਪਰਾਧਿਕ) ਨੰਬਰ 9556 2022, ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਰਾਜ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ 2022 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 3105 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 04.04.2022 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੀ.ਸੀ. ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਧਾਰਾ 498A, 506 ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ (ਛੋਟੇ "ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ." ਲਈ) ਅਤੇ ਦਾਜ ਮਨਾਹੀ ਐਕਟ, 1961 (ਛੋਟੇ "ਦਾਜ ਐਕਟ" ਲਈ) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 3 ਅਤੇ 4 ਅਧੀਨ 2022 ਦਾ ਨੰਬਰ 46, ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1973 (ਛੋਟੇ "ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ." ਲਈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਅਧੀਨ ਜੂਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਫਸਟ ਕਲਾਸ, ਭੋਂਗੀਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ, ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ, ਦੋਵਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ, ਗੋਂਡਮ ਝਾਂਸੀ ਅਤੇ ਗੋਂਡਮ ਸਾਥੀਕਾਮਾ ਜਬਾਲੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਦੋਸ਼ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਵਾਲੇ ਮੁੱਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਬੇਗੁਨਾਹੀ ਸਾਬਤ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ।

4. ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਅਪਰਾਧਿਕ) ਨੰਬਰ 2024 ਦੀ 428, 03.02.2022 ਨੂੰ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਰਾਜ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਨੇ 2022 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 1002 ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਘਰੇਲੂ ਹਿੰਸਾ ਐਕਟ, 2005 (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਡੀਵੀ ਐਕਟ") ਦੇ ਤਹਿਤ ਡੀਵੀਸੀ ਨੰਬਰ 25 ਆਫ 2021 ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਜੂਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਫਸਟ ਕਲਾਸ, ਭੋਂਗੀਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਸੀ, ਇਸੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਕਿ, ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ, ਇਕਲੌਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਗੋਂਡਮ ਝਾਂਸੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਖਾਸ ਦੋਸ਼ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

5. ਸਬੰਧਤ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਉਪਰੋਕਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਨਕਾਰ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

6. ਦੋਵਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਗੰਭੀਰ ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਾਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਆਮ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ, ਅਪਰਾਧਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਾਲ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹਨ, ਜਿਸਦੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਦਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ।

7. ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਤੋਂ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ 17.09.2021 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰੇਮਲਤਾ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੁਆਰਾ ਮਹਿਲਾ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਭੁਵਨਗਿਰੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਵਿਆਹ 17.08.2016 ਨੂੰ ਚੇਨਈ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸੈਮੂਅਲ ਸੁਰੇਸ਼ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸਦੀ ਸੱਸ, ਪਠਾਗੱਡਾ, ਨੇ 30 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੱਸ ਨੂੰ ਦਾਜ ਵਜੋਂ 10 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਨਕਦ ਅਤੇ 15 ਤੋਲੇ ਸੋਨਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਗਭਗ ਪੰਜ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੱਕ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਪਤੀ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਚੰਗਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸਹੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕੀਤੀ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਨੇ ਉਸਦੇ ਚਰਿੱਤਰ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਸਨੂੰ 10 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਾ ਵਾਧੂ ਦਾਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਨਸਿਕ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੰਗ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਦੀ ਸੱਸ, ਉਸਦੀ ਸੱਸ ਦੀ ਛੋਟੀ ਭੈਣ, ਅਰਥਾਤ, ਗੇਡਮ ਝਾਂਸੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 1), ਉਸਦਾ ਜੀਜਾ, ਸੁਧੀਰ, ਅਤੇ ਗੇਡਮ ਝਾਂਸੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਅਰਥਾਤ, ਗੇਡਮ ਸੱਤਿਆਕਾਮਾ ਜਬਾਲੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 2) ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਅਤੇ ਸੱਸ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਦਾਜ ਦੀ ਮੰਗ ਪੂਰੀ ਨਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਜਾਨੋਂ ਮਾਰਨ ਦੀ ਧਮਕੀ ਵੀ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਕਾਰਨ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਈ ਵਾਰ ਪੰਚਾਇਤ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਉਸਦਾ ਪਤੀ ਉਸਦੀ ਸਹੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਆਮ ਵਾਂਗ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਤੰਗ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਾਉਂਸਲਿੰਗ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਦਲਾਅ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਚਾਰਾ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ।

8. ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਪਤੀ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਸੱਸ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਜੀਜੇ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਦੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 54 ਆਫ 2021, ਭੋਂਗੀਰ ਮਹਿਲਾ ਥਾਣਾ, ਰਾਹਕੋਂਡਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 498A, 506 ਆਈਪੀਸੀ ਅਤੇ ਦਾਜ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਤੇ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਜ

ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ, 2021 ਦੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਨੰਬਰ 46, ਜੂਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਫਸਟ ਕਲਾਸ, ਭੋਂਗੀਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 498A, 506 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਤੇ ਦਹੇਜ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 3 ਅਤੇ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੌਜੂਦਾ ਦੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਸਮੇਤ ਉਪਰੋਕਤ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਹੁਣ 2022 ਦੇ C.C. ਨੰਬਰ 46 ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ।

9. ਮਹਿਲਾ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ 20.09.2021 ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਭੁਵਨਨਗਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ DV ਐਕਟ, 2005 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੇਰਹਿਮੀ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਧਮਕੀ ਦੇਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ, ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਨੂੰ ਨਾ ਛੂਹਣ ਅਤੇ ਰਸੋਈ ਤੋਂ ਦੂਰ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਜੁਰਾਬਾਂ ਸਾੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧੋਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਬਾਰੇ ਬੁਰਾ-ਭਲਾ ਕਹਿਣ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰੇਮਿਕਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਲਈ ਤਲਾਕ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 17.10.2020 ਨੂੰ ਰਾਤ 10:00 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਨੇ ਕੁੱਟਿਆ ਅਤੇ ਵਿਆਹੁਤਾ ਘਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ।

10. ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਫਸਟ ਕਲਾਸ, ਭੋਂਗੀਰ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਜਿੱਥੇ ਡੀਵੀ ਐਕਟ, ਡੀਵੀਸੀ ਨੰਬਰ 25 ਆਫ 2021 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਲੰਬਿਤ ਹੈ।

11. ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇੱਥੇ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਪਤੀ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਜਵਾਬੀ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਸਨ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਪਤੀ ਨੇ ਕਾਂਚੀਪੁਰਮ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਲਾਕ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਆਈ.ਡੀ.ਓ.ਪੀ. ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਭਾਰਤੀ ਤਲਾਕ ਐਕਟ, 1869 ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ 2021 ਦਾ ਨੰਬਰ 44, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਤੀ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਅਣਗਹਿਲੀ, ਅਸੰਗਤਤਾ, ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ, ਪਤੀ ਪ੍ਰਤੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਵਾਲਾ ਰਵੱਈਆ ਦਿਖਾਉਣ, ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ, ਮਾਨਸਿਕ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਅਤੇ ਤਿਆਗ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 10 ਅਪ੍ਰੈਲ 2018 ਤੋਂ ਮਾਨਸਿਕ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਅਤੇ ਤਿਆਗ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ।

12. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਮਲ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਐਫਆਈਆਰ/ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਭਜਨ ਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ, 1992 ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਖੇਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਪਬੰਧ (1) ਐਸਸੀਸੀ 335 ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ:

"102. ਅਧਿਆਇ XIV ਅਧੀਨ ਕੋਡ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 226 ਅਧੀਨ ਅਸਾਧਾਰਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਅਧੀਨ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਉੱਪਰ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਕੇਸਾਂ ਦੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਜਾਂ ਨਿਆਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੋਈ ਸਟੀਕ, ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਚੈਨਲਾਈਜ਼ਡ ਅਤੇ ਅਟੱਲ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਸਖ਼ਤ ਫਾਰਮੂਲੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਅਣਗਿਣਤ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਸੂਚੀ ਦੇਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।
(1) ਜਿੱਥੇ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਜਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼, ਭਾਵੇਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ।

(2) ਜਿੱਥੇ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼, ਐਫਆਈਆਰ ਦੇ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਸੰਜੀਦਾ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਜੋ ਕਿ ਸੰਜੀਦਾ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਧਾਰਾ 156(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਧਾਰਾ 155(2) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ।

(3) ਜਿੱਥੇ ਐਫਆਈਆਰ ਜਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਦੋਸ਼ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ।
(4) ਜਿੱਥੇ, ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਇੱਕ ਸੰਜੀਦਾ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਪਰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਸੰਜੀਦਾ ਅਪਰਾਧ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉੱਥੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਜੀਦਾ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਧਾਰਾ 155(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(5) ਜਿੱਥੇ ਐਫਆਈਆਰ ਜਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਇੰਨੇ ਬੇਤੁਕੇ ਅਤੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸੰਭਵ ਹਨ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮਝਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਆਧਾਰ ਹੈ।

(6) ਜਿੱਥੇ ਕੋਡ ਜਾਂ ਸਬੰਧਤ ਐਕਟ (ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ) ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਕੋਡ ਜਾਂ ਸਬੰਧਤ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਸ ਉਪਬੰਧ ਹੈ, ਜੋ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਨਿਵਾਰਣ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(7) ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਦਨੀਤੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੋਸ਼ੀ ਤੋਂ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਰੰਜਿਸ਼ ਕਾਰਨ ਉਸਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਗੁਪਤ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।"

13. ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ/ਐਫਆਈਆਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 2022 ਦੇ ਸੀ.ਸੀ. ਨੰਬਰ 46 ਵਿੱਚ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਵੀ ਡੀਵੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦੀ ਘੋਖ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੋਵਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਸਾਂਝਾ ਤਰਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਇੱਕ ਆਮ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਖਾਸ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹਨ।

14. ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਯਾਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਨੰਦ ਕੁਮਾਰ ਮੋਹੱਤਾ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (ਐਨਸੀਟੀ ਆਫ਼ ਦਿੱਲੀ), (2019) 11 ਐਸਸੀਸੀ 706 ਵਿੱਚ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਫੈਸਲੇ ਦਿੱਤੇ ਹਨ:

"14. ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ 2 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਸ ਸਪੁਰਦਗੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਐਫਆਈਆਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਸਮਰਥ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਸਪੁਰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ, ਜੋਸਫ਼ ਸਲਵਾਰਾਜ ਏ. ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ [ਜੋਸਫ਼ ਸਲਵਾਰਾਜ ਏ. ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ, (2011) 7 ਐਸਸੀਸੀ 59: (2011) 3 ਐਸਸੀਸੀ (ਸੀਆਰਆਈ) 23] ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ। ਜੋਸਫ਼ ਸਲਵਾਰਾਜ ਏ. [ਜੋਸਫ਼ ਸਲਵਾਰਾਜ ਏ. ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ, (2011) 7 ਐਸਸੀਸੀ 59: (2011) 3 ਐਸਸੀਸੀ (Cri) 23], ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਐਫਆਈਆਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 482 ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 482 ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੇ ਕਿਹਾ: (ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. ਪੰਨਾ 63, ਪੈਰਾ 16)

"16. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਆਮ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਇਹ ਪਤਾ ਚੱਲੇਗਾ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਐਫਆਈਆਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ। ਭਾਵੇਂ ਦੋਸ਼-ਪੱਤਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ [ਜੋਸਫ਼ ਸੈਵਰਾਜ ਏ. ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ, 2007 ਐਸਸੀਸੀ ਔਨਲਾਈਨ ਗੁਜ 365] ਅਜੇ ਵੀ ਇਹ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਐਫਆਈਆਰ, ਚਾਰਜ-ਸ਼ੀਟ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਆਦਿ ਤੋਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।"

15. ਹੋਰ ਵੀ, ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜੋ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ:

"482. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਬਚਤ। - ਇਸ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਜਾਂ ਨਿਆਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਣ।"

16. ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਐਫਆਈਆਰ ਦੇ ਪੜ੍ਹਾਅ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਨਿਆਂ ਦੇ ਗਰਭਪਾਤ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸੀਮਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਥਾਪਤ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਦੇ ਤਹਿਤ

ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਡਿਸਚਾਰਜ ਅਰਜ਼ੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਹੋਵੇ [ਜੀ. ਸਾਗਰ ਸੂਰੀ ਬਨਾਮ ਯੂ.ਪੀ. ਰਾਜ, (2000) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 636, ਪੈਰਾ 7, ਉਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਏ.ਪੀ. ਰਾਜ, (2013) 10 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 591, ਪੈਰਾ 20]। ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਇੱਕ ਮਜ਼ਾਕ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਐਫਆਈਆਰ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਦਖਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜੇਕਰ ਇਹ ਅੱਗੇ ਵਧ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਏ ਹਨ ਤਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਹੋਰ ਵੀ ਵਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਐਫਆਈਆਰ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

15. ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਜਾਂਚ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਕੀ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਤੱਥ/ਸਮੱਗਰੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਉਕਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਦੇਵੇਗੀ।

16. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਹਿਲੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ "ਸੀ.ਸੀ. ਨੰਬਰ 46 ਆਫ 2022" ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਜੂਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਫਸਟ ਕਲਾਸ, ਭੋਂਗੀਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਕਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ: -

17.08.2016 ਨੂੰ, ਮੇਰਾ ਵਿਆਹ ਸੈਮੂਅਲ ਸੁਰੇਸ਼ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪੁੱਤਰ ਸਵਰਗੀ ਜਨਾਰਦਨ ਰਾਓ, ਉਮਰ 38 ਸਾਲ, ਜਾਤੀ: ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ (ਮਦੀਗਾ)। ਕਿੱਤਾ: ਡਾਕਟਰ, ਚੇਨਈ ਵਿੱਚ ਪਾਂਡੀਚੇਰੀ ਦਾ ਵਸਨੀਕ। ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਮੇਰੀ ਸੱਸ ਨੇ 30,00,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਨੇ ਮੇਰੀ ਸੱਸ ਨੂੰ ਦਾਜ ਵਜੋਂ 10,00,000/- ਰੁਪਏ ਨਕਦ ਅਤੇ 15 ਤੁਲਾ ਸੋਨਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਗਭਗ 5 ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੱਕ, ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਨੇ ਮੇਰੀ ਸਹੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਨੇ ਮੇਰੇ ਚਰਿੱਤਰ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ 10,00,000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਵਾਧੂ ਦਾਜ ਲੈਣ ਲਈ ਮਾਨਸਿਕ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਦੱਸਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੀ ਸੱਸ ਪਠਾਗੱਡਾ ਭਾਰਤੀ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਸੱਸ ਦੀ ਛੋਟੀ ਭੈਣ ਯਾਨੀ ਗੇਦਮ ਝਾਂਸੀ, ਮੇਰਾ ਜੀਜਾ ਸੁਧੀਰ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਸੱਸ ਦੀ ਛੋਟੀ ਭੈਣ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਯਾਨੀ ਗੇਦਮ ਸੱਤਿਆ ਰਾਮ ਜਬੀਲੀ, ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਅਤੇ ਸੱਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਦਬਾਅ ਪਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਨੋਂ ਮਾਰਨ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੰਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਨੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਈ ਵਾਰ ਪੰਚਾਇਤੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ। ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਮੇਰਾ ਪਤੀ ਮੇਰੀ ਸਹੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ ਪਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਾਂਗ, ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਮੈਂ

ਭੋਂਗਿਰੀ ਮਹਿਲਾ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੁਲਿਸ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਉਂਸਲਿੰਗ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ, ਪਰ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਦਲਾਅ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੈਂ ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।" (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

17. ਜਾਂਚ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਹੀ ਦੋਸ਼ ਪੱਤਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਬੂਤ ਇਕੱਠੇ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਾਂਚ ਹੋਰ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਵਾਧੂ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼/ਸੁੱਟ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਿਕਾਇਤ/ਐਫਆਈਆਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨਗੇ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦਾਇਰ ਦੋਸ਼ ਪੱਤਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ "ਸੀ.ਸੀ. ਨੰਬਰ 46 ਆਫ 2022" ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੇਗੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਨਵੇਂ ਤੱਥ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

18. ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਦੋਸ਼ ਪੱਤਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸੇ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ: -

"ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਅਤੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਗੁਪਤ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ A-1 ਤੋਂ A-5 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 498-(A) ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। 406, 506 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਤੇ ਧਾਰਾ 3 ਅਤੇ 4 ਦਾਜ ਮਨਾਹੀ ਐਕਟ-1961।

ਜਾਂਚ ਦੇ ਅਗਲੇ ਕੋਰਸ ਦੌਰਾਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਦੋਸ਼ੀ A-1. A-2 ਅਤੇ A-4 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ 23.09.2021 ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਐੱਲ.ਡਬਲਯੂ.-07 ਕੋਲ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 A ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰ ਪੋਸਟ ਹੈ, ਪਰ A-1, A-2 ਅਤੇ A-4 ਨੂੰ ਪੋਸਟ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ A-1 ਨੂੰ 27-11-2021 ਨੂੰ ਭੋਂਗੀਰ CRI.M.P.No.410/2021 ਦੀ 5 ਵਾਧੂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। A-3 ਅਤੇ A-5 ਨੇ 02.11.2021 ਨੂੰ ਐੱਲ.ਡਬਲਯੂ.-07 ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 41.A ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, 03.12.2021 ਨੂੰ, ਦੋਸ਼ੀ A-3 ਅਤੇ A-5 ਨੇ ਐੱਲ.ਡਬਲਯੂ.-07 ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੈ,

ਐੱਲ.ਡਬਲਯੂ.. 07 ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ A-3 ਅਤੇ A-5 ਨੂੰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 41A ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐੱਲ.ਡਬਲਯੂ.-1 ਪੰਥਗੱਡਾ ਪ੍ਰੇਮਲਥਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੀੜਤ ਜੋ A-1 ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਆਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, H ਨੰਬਰ 1-11-14 ਦਾ ਨਿਵਾਸੀ ਹੈ। ਮੇਗ ਮਾਰਕੀਟ ਦੇ ਨੇੜੇ। ਜਨਗਾਂਵ (V&M&D), ਯਾਦਗਿਰੀਗੁਟਾ (V&M) ਵਿਖੇ ਮੌਜੂਦ। ਯਾਦਾਦਰੀ-ਭੋਂਗੀਰ (ਜ਼ਿਲਾ), ਐੱਲ.ਡਬਲਯੂ.-2 S ਪੋਟਾ ਚੰਦਰਲਾਹ, ਐੱਲ.ਡਬਲਯੂ.-3. ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪੋਟਾ ਭਰਥੰਮਾ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਪੀੜਤ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਹਨ ਅਤੇ ਘਟਨਾ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਦੇ ਗਵਾਹ ਹਨ, ਐੱਲ.ਡਬਲਯੂ..4, ਸ਼੍ਰੀ ਐਪੀਆਲਪੱਲੀ ਨਰਿੰਦਰ, ਐੱਲ.ਡਬਲਯੂ.-5 ਸ਼੍ਰੀ ਬੋਲੇਪੱਲੀ ਜਨਾਰਦਨ ਪੰਚਾਇਤੀ ਬਜ਼ੁਰਗ ਅਤੇ ਘਟਨਾ ਦੇ ਹਾਲਾਤੀ ਗਵਾਹ ਹਨ। ਜਦੋਂਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮ ਏ-1 ਪੰਥਗੱਡਾ ਸ਼ਿਆਮੂਲ ਸੁਰੇਸ਼ ਪੁੱਤਰ ਏ-2, ਏ. ਪੰਥਗੱਡਾ ਭਾਰਤੀ, ਤਿਰੂਵਿਕਨਗਰ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਮਧਾਲੀਆ ਪੇਟ. ਪਾਂਡੀਚੇਰੀ, ਏ-3/ਗੇਦਮ ਝੰਡ। ਏ-1 ਦੀ ਛੋਟੀ ਸੱਸ, ਏ-4 ਪੰਥਗੱਡਾ ਸੁਧੀਰ, ਏ.ਐੱਸ. ਗੇਦਮ ਸਤਿਆਕਾਮਾ ਜੱਬਲ @ ਅਮਨਚੇਰਲਾ ਜਬਲੀ ਏ-1 ਦੇ ਭਰਾ ਹਨ, ਜਵਾਹਰਾਗਰ, ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹਨ।

ਐੱਲ.ਡਬਲਯੂ.-1 ਦਾ ਵਿਆਹ 17.08.2016 ਨੂੰ A-1 ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐੱਲ.ਡਬਲਯੂ.-1 ਦੇ ਵਿਆਹ ਸਮੇਂ। ਉਸਦੇ ਸਹੁਰੇ।

ਦਾਜ ਲਈ 30,00,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਮੰਗ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਐੱਲ.ਡਬਲਯੂ.-2 ਅਤੇ 3 ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 10,00,000/- ਰੁਪਏ ਨਕਦ, 15 ਥੂਲੇ ਸੋਨਾ ਦਾਜ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੋੜੇ ਨੇ 5 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਵਿਆਹੁਤਾ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ A-1 ਨੂੰ ਐੱਲ.ਡਬਲਯੂ.-1 ਦੇ ਕਿਰਦਾਰ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਘਰੋਂ 10.00.000/- ਰੁਪਏ ਦਾਜ ਲਿਆਵੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ A-1 ਦੂਜੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਲਵੇਗੀ, A-2 ਤੋਂ A-5 ਨੂੰ A-1 ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਐੱਲ.ਡਬਲਯੂ. ਧਾਰਾ 26 3 ਨੂੰ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਬਜ਼ੁਰਗ ਐੱਲ.ਡਬਲਯੂ.1-4 ਅਤੇ 5 ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਹਾਲਾਤੀ ਗਵਾਹ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤੀ ਬਜ਼ੁਰਗ ਹਨ। ਐੱਲ.ਡਬਲਯੂ. ਧਾਰਾ 2 ਅਤੇ 3 ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ, ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਨੇ 2018 ਮਈ ਮਹੀਨੇ 2 ਵਾਰ ਚੇਨਈ ਵਿਖੇ, 2018 ਜੁਲਾਈ ਮਹੀਨੇ 2018 ਜੁਲਾਈ ਮਹੀਨੇ 2 ਵਾਰ ਹੈਦਰਾਬਾਦ A-3 ਹਾਊਸ ਵਿਖੇ, 2019 ਫਰਵਰੀ ਮਹੀਨੇ 2 ਵਾਰ ਪੰਚਾਇਤ ਕੀਤੀ। 2019 ਅਗਸਤ ਮਹੀਨੇ 2 ਵਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਇਆ ਗਿਆ, A-1 ਤੋਂ A-5 ਪੰਚਾਇਤੀ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐੱਲ.ਡਬਲਯੂ.-1 ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖੋ। ਪਰ A-1 ਤੋਂ A 5) ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ

2 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ A1 ਤੋਂ A-5 ਨੇ ਐੱਲ.ਡਬਲਯੂ.-1 ਨੂੰ ਕੁੱਟਿਆ ਅਤੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਘਿਰ ਗਏ ਤਾਂ ਜੋ 10,00,000 ਰੁਪਏ/ ਦਾਜ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਨਾ ਲਿਆਉਣ 'ਤੇ ਉਹ ਐੱਲ.ਡਬਲਯੂ.-1 ਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਣਗੇ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਐੱਲ.ਡਬਲਯੂ.-1 ਨੇ ਵੂਮੈਨ ਪੀਐਸ ਭੋਂਗੀਰ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ। ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੌਂਸਲਿੰਗ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ A1 ਤੋਂ A 5 ਨੇ ਆਪਣਾ ਰਵੱਈਆ ਨਹੀਂ ਬਦਲਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦੇ ਕਰਨਲ ਨੰਬਰ 12 ਵਿੱਚ ਦਰਜ A1 ਤੋਂ A5 ਨੇ ਧਾਰਾ 498-A ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ। 406, 506 ਆਈਪੀਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 3 ਅਤੇ 4 ਡੀਪੀ ਐਕਟ।"

19. ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲੇਗਾ ਕਿ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਨੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ, ਉਸਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਅਤੇ ਦੋ ਹੋਰ ਗਵਾਹਾਂ ਜੋ ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਹਨ, ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਜਾਂਚ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਕੀ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਹੋਰ ਗਵਾਹਾਂ, ਅਰਥਾਤ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਅਤੇ ਦੋ ਪੰਚਾਇਤ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਜਾਂ ਤਾਜ਼ਾ ਸਬੂਤ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ।

20. ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਕਾਰਬਨ ਕਾਪੀ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਪਿਤਾ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ: -

"ਮੈਂ ਯਾਦਾਦਰੀ ਭੁਵਨਗਿਰੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ, ਬੀਬੀਨਗਰ, ਬ੍ਰਾਹਮਣਪੱਲੀ ਰੋਡ ਦੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ 2016 ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਧੀ ਪ੍ਰੇਮਲਤਾ ਦਾ ਵਿਆਹ ਪੰਥਗੱਡਾ ਸੈਮੂਅਲ ਸੁਰੇਸ਼, ਪੁੱਤਰ ਜਨਾਰਦਨ ਰਾਓ, ਪਾਂਡੀਚੇਰੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸਾਡਾ ਜਵਾਈ ਡਾਕਟਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਮੇਰੀ ਧੀ ਦੀ ਸੱਸ ਨੇ ਦਾਜ ਵਜੋਂ 30,00,000 ਰੁਪਏ ਨਕਦ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ 10,00,000 ਰੁਪਏ ਨਕਦ ਅਤੇ 15 ਸੋਨੇ ਦੇ ਤੋਲੇ ਦਿੱਤੇ। ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਪੰਜ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ, ਮੇਰੀ ਧੀ ਸਾਡੇ ਘਰ ਆਈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪਤੀ ਉਸ ਨਾਲ ਹਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਹ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੇ ਗਏ ਦਾਜ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਲਈ 10,00,000 ਰੁਪਏ ਵਾਧੂ ਦਾਜ ਲੈਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ ਕਰ ਸਕੇ। ਉਹ ਮੇਰੀ ਧੀ ਨੂੰ ਮਾਨਸਿਕ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਧੀ ਦੀ ਸੱਸ ਭਾਰਤੀ, ਮੇਰੀ ਧੀ ਦੀ ਸੱਸ ਦੀ ਛੋਟੀ ਭੈਣ ਗੌਡਮ ਝਾਂਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪੁੱਤਰ ਗੌਡਮ ਸੱਤਿਆਕਾਮਾ, ਮੇਰੀ ਧੀ ਦੇ ਪਤੀ ਦਾ ਭਰਾ ਸੁਧੀਰ, ਜਬਾਲੀ, ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਮੇਰੀ ਧੀ ਦੇ ਪਤੀ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਘੱਟ ਦਾਜ ਲੈ ਕੇ ਆਈ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਣਗੇ। ਉਹ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਸ਼ਬਦ ਬੋਲਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਕੱਢਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਕੁੱਟਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ

ਨਾਲ ਪੰਚਾਇਤ ਕੀਤੀ। ਜਦੋਂ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਨਾ ਲਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਗਏ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਤੰਗ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਚੇਨਈ ਵਿੱਚ 4 ਵਾਰ ਅਤੇ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਵਿੱਚ 5 ਵਾਰ ਹੋਈਆਂ। ਲਗਭਗ 2 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਮੇਰੀ ਧੀ ਸਾਡੇ ਘਰ ਆਈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਿਉਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਤੁਹਾਡੀ ਹਿੰਮਤ ਕਿਵੇਂ ਹੋਈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਵਾਜ਼ ਉਠਾਓ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਮਿਲ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਕੱਢੀਆਂ ਅਤੇ ਕੁੱਟਿਆ ਅਤੇ ਘਰੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ 10,00,000 ਰੁਪਏ ਦੇ ਪੈਸੇ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਘਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਣਗੇ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰੀ ਧੀ ਨੇ ਭੁਵਨਗਿਰੀ ਮਹਿਲਾ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਦਲਾਅ ਨਹੀਂ ਆਇਆ, ਇਹ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।" (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

21. ਦੂਜਾ ਸਬੂਤ ਦੋ ਪੰਚਾਇਤ ਗਵਾਹਾਂ, ਅਰਥਾਤ, ਸ਼੍ਰੀ ਏਪਲਾ ਪੱਲੀ ਨਰਿੰਦਰ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਬੋਲੇਪੱਲੀ ਜਨਾਰਦਨ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵੀ ਦੂਜੇ ਦੀ ਪ੍ਰਜਨਨ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀ ਏਪਲਾ ਪੱਲੀ ਨਰਿੰਦਰ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ: -

"ਮੈਂ ਯਾਦਾਦਰੀ-ਭੁਵਨਗਿਰੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਹਾਂ..... ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦੇ 5 ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਚੰਦਰਈਆ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਧੀ ਘਰ ਆਈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪਤੀ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਦਾਜ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੰਗਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ 10,00,000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਵਾਧੂ ਦਾਜ ਲੈਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਉਸਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ ਕਰ ਸਕੇ। ਉਹ ਮਾਨਸਿਕ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਪ੍ਰੇਮਲਤਾ ਦੀ ਸੱਸ ਭਾਰਤੀ, ਉਸਦੀ ਸੱਸ ਦੀ ਛੋਟੀ ਭੈਣ ਗੇੱਡਮ ਝਾਂਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪੁੱਤਰ ਗੇੱਡਮ ਸੱਤਿਆਕਾਮਾ, ਜਬਾਲੀ, ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦਾ ਭਰਾ ਸੁਬੀਰ, ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਮਿਲ ਕੇ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਘੱਟ ਦਾਜ ਲੈ ਕੇ ਆਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਣਗੇ। ਉਹ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਸ਼ਬਦ ਬੋਲਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਕੱਢਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕੁੱਟਦੇ ਸਨ। ਪ੍ਰੇਮਲਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਨਾਲ ਪੰਚਾਇਤ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਪੰਚਾਇਤ ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪੰਚਾਇਤ ਵਿੱਚ ਗਿਆ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰੇਮਲਤਾ ਦੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਾਂਗੇ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਦੁਬਾਰਾ ਉਸਨੂੰ

ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ। ਮਈ 2018 ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਜੁਲਾਈ 2018 ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਰਵਰੀ 2019 ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਗਸਤ 2019 ਵਿੱਚ, ਚੇਨਈ ਅਤੇ ਹੈਦਰਾਬਾਦ (ਝਾਂਸੀਆਂ ਦਾ ਘਰ) ਵਿੱਚ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਹੋਈਆਂ। ਪੰਚਾਇਤ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮੂਹਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਦਾਜ ਦੇਣਗੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੰਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਪ੍ਰੇਮਲਤਾ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣਗੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁੰਡੇ ਦਾ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਦੇਵਾਂਗੇ। "ਪੰਜ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, 1 ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਲਗਭਗ 2 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਮਿਲ ਕੇ ਪ੍ਰੇਮਲਤਾ ਨਾਲ ਬਦਸਲੂਕੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕੁੱਟਮਾਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਘਰੋਂ ਬਾਹਰ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ 5,00,000 ਰੁਪਏ ਲਵੇਗਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਹੀ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੇਵੇਗਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਣਗੇ - ਇਹ ਉਸਦਾ ਬਿਆਨ ਹੈ"

22. ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੀ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਮੇਂ 30 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਾਜ ਦੀ ਮੰਗ ਅਤੇ 10 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਅਤੇ 15 ਤੋਲੇ ਸੋਨਾ ਦੇਣ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਸੀ।
ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਮਾਂ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਧੀ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸੇਗੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਕੀ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੇ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਧੀ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਗਵਾਹ ਨਹੀਂ ਸਨ।

ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਅਤੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹੋਰ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੁੱਟਮਾਰ ਦੇ ਕਥਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਖੁਦ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੁੱਟਣ ਦਾ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਖੁਦ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ।

23. ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਸ਼੍ਰੀ ਏਪਲਾ ਪਾਲੀ ਨਰਿੰਦਰ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਵੀ ਇਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸਦੀ ਗਵਾਹੀ ਸਿਰਫ਼ ਸੁਣੀ-ਸੁਣੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਅਤੇ ਚੇਨਈ ਵਿੱਚ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਸੰਬੰਧੀ ਬਿਆਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਪਤੀ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੰਗ ਅਨੁਸਾਰ ਦਾਜ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਪਤੀ ਦਾ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਦੇਣਗੇ, ਉਕਤ ਬਿਆਨ ਬਹੁਤ ਹੀ ਆਮ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਘਟਨਾ ਕਦੋਂ ਅਤੇ ਕਿਸ

ਪੰਚਾਇਤ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕੀ ਭੂਮਿਕਾਵਾਂ ਨਿਭਾਈਆਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਗਵਾਹ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪੰਚਾਇਤ ਗਵਾਹ ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਭੋਂਗੀਰ ਦੇ ਵਸਨੀਕ ਹਨ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਚੇਨਈ ਵਿੱਚ ਹੋਈਆਂ ਪੰਚਾਇਤ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਮੌਜੂਦ ਸਨ।

ਉਪਰੋਕਤ ਪੰਚਾਇਤ ਗਵਾਹ ਨੇ ਦਾਜ ਦੀ ਕਥਿਤ ਮੰਗ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ 5 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੇ ਦਾਜ ਦੀ ਮੰਗ ਪੂਰੀ ਨਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਜਾਨੋਂ ਮਾਰਨ ਦੀ ਧਮਕੀ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਿਆਹੁਤਾ ਘਰੋਂ ਬਾਹਰ ਸੁੱਟੇ ਜਾਣ ਦੀ ਧਮਕੀ ਬਾਰੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਕਤ ਬਿਆਨ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਗਵਾਹ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਗਿਆਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

24. ਜਦੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਬਿਆਨਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਪਤੀ, ਉਸਦੀ ਮਾਂ (ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਸੱਸ) ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਜ ਦੀ ਮੰਗ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੇ ਖਾਸ ਦੋਸ਼ ਜ਼ਰੂਰ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ੀ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸੱਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਦਬਾਅ ਪਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਆਮ ਦੋਸ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਖਾਸ ਜਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਬੇਰਹਿਮੀ ਜਾਂ ਸਰੀਰਕ ਜਾਂ ਮਾਨਸਿਕ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਜਾਂ ਦਾਜ ਦੀ ਮੰਗ ਵਿੱਚ ਸਰਗਰਮ ਭਾਗੀਦਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਣ।

25. ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਭਾਵੇਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਤੱਥ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੇ ਜਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸੇ ਗਏ ਵੇਰਵੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬਿਹਤਰ ਵੇਰਵੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਸਮੇਤ ਇਹ ਗਵਾਹ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸਬੂਤ ਦੇ ਸਿਰਫ਼ ਆਮ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ।

26. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਲਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਅਤੇ ਸੱਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਦਬਾਅ ਪਾਉਂਦੇ ਸਨ ਜੋ ਕਿ ਖਾਸ ਵੇਰਵਿਆਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਆਮ ਦੋਸ਼ ਹੈ।

27. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੋਸ਼-ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਬਿਆਨ ਕਾਰਬਨ ਕਾਪੀਆਂ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹੀ ਗੱਲ ਦੋ ਹੋਰ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹਾਂ, ਏਪੱਲਾ ਪੱਲੀ ਨਰਿੰਦਰ ਅਤੇ ਬੋਲੇਪੱਲੀ

ਜਨਾਰਦਨ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਬਿਆਨ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ।

28. 2021 ਦੇ ਡੀਵੀਸੀ ਨੰਬਰ 25 ਵਿੱਚ ਵਧੀਕ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਫਸਟ ਕਲਾਸ, ਭੋਂਗੀਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਹੇ ਘਰੇਲੂ ਹਿੰਸਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦੂਜੇ ਮਾਮਲੇ ਵੱਲ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ 20.09.2021 ਦੀ ਦੂਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ:-

17.08.2016 ਨੂੰ, ਮੇਰਾ ਵਿਆਹ ਸੈਮੂਅਲ ਸੁਰੇਸ਼ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸੀ....

ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਗਭਗ 5 ਮਹੀਨੇ, ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਨੇ ਮੇਰੀ ਸਹੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1. ਮੇਰਾ ਪਤੀ ਸੈਮੂਅਲ ਸੁਰੇਸ਼, 2. ਮੇਰੀ ਸੱਸ ਭਾਰਤੀ ਜਨਾਰਦਨ। 3. ਮੇਰੀ ਸੱਸ ਝਾਂਸੀ ਗੇਦਮ ਦੀ ਛੋਟੀ ਭੈਣ 4. ਮੇਰਾ ਜੀਜਾ ਪਠਾਗੱਡਾ ਸੁਧੀਰ 5. ਮੇਰੀ ਸੱਸ ਦੀ ਭੈਣ ਗੇਦਮ ਸੱਤਿਆਕਾਮਾ ਜਬਿਲ ਦਾ ਪੁੱਤਰ, ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਨਾਲ, ਮੈਨੂੰ ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੰਗ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ 10,00,000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਵਾਧੂ ਦਾਜ ਲੈਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਗੱਲ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸੀ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਅਤੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਪੰਚਾਇਤ ਕੀਤੀ। ਮੇਰਾ ਪਤੀ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੇਰੀ ਸਹੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ, ਪਰ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਾਂਗ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਤੰਗ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਘਰ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ। ਕਈ ਵਾਰ ਮੇਰਾ ਪਤੀ ਰਾਤਾਂ ਨੂੰ ਘਰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਪਤੀ ਮੇਰੀ ਸੱਸ ਨੂੰ ਹਰ ਗੱਲ ਦੱਸਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਹਿਣ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮੇਰੀ ਸੱਸ ਮੈਨੂੰ ਨਵਾਂ ਘਰ ਅਤੇ ਕਾਰ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਦਬਾਅ ਪਾਉਂਦੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡਾਕਟਰ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰਕੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨੀ ਤੋਂ ਝੂਠੀ ਰਿਪੋਰਟ ਲੈਣ ਦੀ ਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਲਿਖਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ, ਸਾਡੇ ਵਿਆਹੁਤਾ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਹੋਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਲਈ ਮੈਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਲਏ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਖਰਚ ਕੀਤੇ ਹਨ।

ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੇਰੀ ਸੱਸ ਦੀ ਛੋਟੀ ਭੈਣ ਦੇ ਘਰ ਮੀਟਿੰਗ ਹੋਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਨੇ ਮੇਰੇ ਮਾਪਿਆਂ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੀ ਸਹੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨਗੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਫੜਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਹਰ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਝਿੜਕਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਨੂੰ ਨਾ ਛੂਹਣ ਅਤੇ ਰਸੋਈ ਤੋਂ ਦੂਰ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਜੁਰਾਬਾਂ ਸਾੜਨ ਦੀ

ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧੋਤਾ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਨੇ ਮੇਰਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਭਾਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੀ ਨੌਕਰੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰੀ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ। ਮੇਰੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਦੇ ਵਿਆਹ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਚਿੱਠੀ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਬੁਰਾ-ਭਲਾ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਇੱਕ ਦਿਨ, ਇੱਕ ਕੁੜੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰੇਮਿਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਤੋਂ ਤਲਾਕ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਈ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਤਸੀਹੇ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਪਰ ਮੈਂ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਨਹੀਂ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਝਿੜਕ ਕੇ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਸੀਹੇ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਵੇਰੇ 3 ਜਾਂ 4 ਵਜੇ ਆਉਂਦਾ ਸੀ। 17.10.20 ਨੂੰ ਰਾਤ 10:00 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਘਰੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਸੈਮੂਅਲ ਸੁਰੇਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਸੀਹੇ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰੋ। ਅੱਗੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਘਰੇਲੂ ਹਿੰਸਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਆਦੇਸ਼ ਮੇਰੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਰੱਖੋ ਕਿ ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਮੇਰੇ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਲਈ ਮੈਨੂੰ 30,000/- ਰੁਪਏ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ।" (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਉਕਤ ਦੂਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੁਝ ਵਾਧੂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣਾ ਹੈ। ਦੂਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਖਾਸ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ।

29. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ 17.10.2020 ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਿਆਹੁਤਾ ਘਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢੇ ਜਾਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਖਾਸ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਅਸਲ ਭੂਮਿਕਾ ਦੱਸੇ ਬਿਨਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਆਮ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਭੂਮਿਕਾ ਨਹੀਂ ਦੱਸੀ।

30. ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਸੱਸ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1) ਦੀ ਛੋਟੀ ਭੈਣ ਦੇ ਘਰ ਇੱਕ ਮੀਟਿੰਗ ਹੋਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਨੇ ਉਸਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਬਿਆਨ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ, ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸੱਸ ਵਿਚਕਾਰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਵਿਚੋਲਗੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਦੋਸ਼ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੱਸ ਅਤੇ ਪਤੀ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ 'ਤੇ ਦਬਾਅ ਪਾ ਰਹੇ ਸਨ।

31. ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਦੇ ਉਪਾਅ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਜਿਸਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਸਿਰਫ਼ ਉਦੋਂ ਹੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਖਾਸ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਜੋ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੰਡ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਮਾਮਲਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਘਰੇਲੂ ਵਿਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਬਰਾਬਰ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਖਾਸ ਦੋਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਘਰੇਲੂ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧੀ ਬਣਾਉਣ ਨਾਲ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਲਈ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਨਤੀਜੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਪਿਆਰ, ਪਿਆਰ, ਸਦਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਆਪਸੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਮਨੁੱਖੀ ਸਮਾਜ ਦਾ ਮੂਲ ਹੈ। ਘਰੇਲੂ ਸਬੰਧ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ, ਡੂੰਘੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਸਮਾਜਿਕ ਮੁੱਲਾਂ ਅਤੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਉਮੀਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਪਵਿੱਤਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਹੋਰ ਸਮਾਜਿਕ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਸੰਗਠਨਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਉੱਚ ਪੱਧਰ ਦੇ ਸਤਿਕਾਰ, ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਨਿਵੇਸ਼ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਪਰਿਵਾਰਕ ਸਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸੰਭਾਲ 'ਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਨੂੰ ਪਰਿਵਾਰਕ ਬੰਧਨ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਵਾਲੀਆਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਉਦੋਂ ਹੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਹਾਇਕ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਸ ਦੋਸ਼ ਹੋਣ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪਰਾਧ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ।

32. ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਵਿਆਹੁਤਾ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਉੱਚੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਜਾਂ ਘਰੇਲੂ ਹਿੰਸਾ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਦੂਜੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਫਸਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਬਚਾਅ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਜਾਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਥਿਤ ਘਟਨਾ ਲਈ ਮੂਕ ਦਰਸ਼ਕ ਬਣੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਬਿਨਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੋਈ ਖਾਸ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਹੋਣ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਦੋਂ ਗੁੱਸਾ ਉੱਚਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਕੁੜੱਤਣ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾ-ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਘਰੇਲੂ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧਿਕਤਾ ਦਾ ਰੰਗ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

33. ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਕਿ ਘਰੇਲੂ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਬੇਰਹਿਮੀ ਅਤੇ ਹਿੰਸਾ ਦੇ ਅਸਲ ਮਾਮਲਿਆਂ, ਜੋ ਵਾਪਰਦੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲਤਾ ਨਾਲ ਸੰਭਾਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਘਰੇਲੂ ਹਿੰਸਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘਰ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਦੀਵਾਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਨਤਕ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹੀ ਹਿੰਸਾ ਨੂੰ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੱਡੇ

ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਸ਼ਾਇਦ ਨੇੜਲੇ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਘਰੇਲੂ ਹਿੰਸਾ ਦੇ ਪੀੜਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਸਬੂਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਸਿੱਧੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਔਖਾ ਅਤੇ ਔਖਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਘਰੇਲੂ ਹਿੰਸਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਦਰਅਸਲ, ਇਸ ਘਾਤਕ ਵਰਤਾਰੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ, ਘਰੇਲੂ ਹਿੰਸਾ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ, 2005 ਵਰਗੇ ਸਖ਼ਤ ਕਾਨੂੰਨ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥ ਅਤੇ ਘਰੇਲੂ ਹਿੰਸਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੇ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ, ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਘਰੇਲੂ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਹਿੰਸਾ ਨੂੰ ਹੁਣ ਅਪਰਾਧੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਅਪਰਾਧੀਆਂ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰ ਨਤੀਜੇ ਭੁਗਤਣੇ ਪੈ ਰਹੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵੇਲੇ ਇਹ ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਖਾਸ ਦੋਸ਼ ਹਨ ਅਤੇ ਆਮ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਘਰੇਲੂ ਹਿੰਸਾ ਦੇ ਪੀੜਤਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾ ਕੇ ਸੰਤੁਲਨ ਬਣਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਜਾਂ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਪਰਾਧਿਕ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਅੰਨ੍ਹੇਵਾਹ ਨਾ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਵੇ।

34. ਇੱਕ ਵਿਆਹੁਤਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਜੋ ਸਦਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਖਰਾਬ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਦੂਜੇ ਸਾਥੀ 'ਤੇ ਘਰੇਲੂ ਹਿੰਸਾ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੁਰੰਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਤਿੱਖਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਕਸਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਦੋਸਤਾਨਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਟੁੱਟਣ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਘਰੇਲੂ ਹਿੰਸਾ ਜਾਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਖਾਸ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਫਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਜਿਹੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਏ ਬਿਨਾਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਆਮ ਦੋਸ਼ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੈ।

35. ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਘਰੇਲੂ ਹਿੰਸਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਹਰੇਕ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖਾਸ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਇਹ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਅੰਨ੍ਹੇਵਾਹ ਘਸੀਟ ਕੇ ਸਖ਼ਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਕੁਝ ਮੈਂਬਰ ਜਾਂ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਪੀੜਤ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹਿੰਸਾ ਜਾਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਵੱਲ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਘਰੇਲੂ ਹਿੰਸਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵੀ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਹਾਲਾਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਅਤੇ ਭੜਕਾਹਟ ਦਾ

ਸੰਕੇਤ ਨਾ ਦੇਣ। ਇਸ ਲਈ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਏ ਬਿਨਾਂ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਫਸਾਉਣਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨਾ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਅਤੇ ਘਰੇਲੂ ਹਿੰਸਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨਾਲ ਸਰਗਰਮੀ ਨਾਲ ਸਹਿਯੋਗ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ।

36. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਡੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਆਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਨੂੰਹ/ਪੀੜਤ 'ਤੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਰਗਰਮੀ ਨਾਲ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਦੰਡ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਦੋਸ਼ ਸੱਚੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਖਾਸ ਅਪਰਾਧਿਕ ਭੂਮਿਕਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਆਹੁਤਾ ਝਗੜੇ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਫੈਲਾਅ ਅਤੇ ਮਾੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘਰੇਲੂ ਹਿੰਸਾ ਦਾ ਹਰੇਕ ਮਾਮਲਾ ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਅਜੀਬ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ।

37. ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਸਮੇਤ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ, ਉਸਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਅਤੇ ਦੋ ਪੰਚਾਇਤ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਦੋਵਾਂ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਰੀਰਕ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਘਟਨਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖੀ। ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜੇ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਲਈ ਪੰਚਾਇਤ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਨ, ਪਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਤੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਸਿੱਖੀ ਜਾਣਕਾਰੀ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਜ ਦੀ ਮੰਗ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੇ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ/ਧੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਸਰੀਰਕ ਉਤਪੀੜਨ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸਬੂਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਦਾਜ ਦੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਉਤਪੀੜਨ ਸੰਬੰਧੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਖਾਸ ਭੂਮਿਕਾ ਨਹੀਂ ਸੌਂਪੀ, ਸਿਵਾਏ ਖਾਸ ਵੇਰਵਿਆਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਦੇ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਸਬੂਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ

ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਨੀਂਹ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਹੋਰ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਵਾਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੇ।

ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਪਰੋਕਤ ਸਮੱਗਰੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀ।

38. ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੁੱਖ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਵਿਆਹ ਪਾਂਡੀਚੇਰੀ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਅਤੇ ਸੱਸ ਨਾਲ ਚੇਨਈ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਦੇ ਵਸਨੀਕ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਅਤੇ ਸੱਸ ਨਾਲ ਇਕੱਠੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ, ਇਸ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਆਮ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਆਹੁਤਾ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਬਣਾਉਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ।

39. ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਲਈ ਇੱਕ ਕੇਸ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕੋਈ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ।

40. ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਸੀਂ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ:

(i) Ld ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ 04.04.2022 ਦਾ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼। 2022 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 3105 ਵਿੱਚ ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਰਾਜ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ "2022 ਦੀ ਸੀ.ਸੀ. ਨੰਬਰ 46" ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ, ਜੋ ਕਿ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਫਸਟ ਕਲਾਸ, ਭੋਂਗੀਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ, 1973 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੰਬਿਤ ਹੈ, ਨੂੰ ਦੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ, ਗੋਂਡਮ ਝਾਂਸੀ ਅਤੇ ਗੋਂਡਮ ਸਾਥੀਕਾਮਾ ਜਬਾਲੀ ਵੱਲੋਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(ii) ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਰਾਜ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ 2022 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 1002 ਵਿੱਚ 03.02.2022 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਡੀਵੀਸੀ ਨੰਬਰ 25, 2021 ਵਿੱਚ ਵਧੀਕ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਫਸਟ ਕਲਾਸ, ਭੋਂਗੀਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ

ਲੰਬਿਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਗੇਦਮ ਝਾਂਸੀ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਪਰੋਕਤ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ 2021 ਦੇ ਡੀਵੀਸੀ ਨੰਬਰ 25 ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਦੋਸ਼ (ਉੱਪਰ ਪੈਰਾ 28) ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 142 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਾਡੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਗੇਦਮ ਝਾਂਸੀ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੀ ਸੱਸ ਦੀ ਭੈਣ ਹੈ।

41. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇੱਥੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਦੂਜੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇੱਥੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਅਤੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੂਜੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਲੰਬਿਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਗੀਆਂ।

ਕੇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ: ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।

+ਸਿਰਲੇਖ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ: ਦਿਵਿਆ ਪਾਂਡੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਦਿਵਾਕਰ ਜੋਤੀ ਐਡਵੋਕੇਟ